

Druga stranka u postupku: Consejería de Educación de la Junta de Andalucía

Rješenjem od 8. prosinca 2016. Sud (deveto vijeće) odbacio je žalbu i naložio F. J. Rosi Rodríguezu da snosi vlastite troškove.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. listopada 2016. uputio Sąd Apelacyjny w Gdańsku (Poljska) – Stefan Czerwiński protiv Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Gdańsku

(Predmet C-517/16)

(2017/C 022/06)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Apelacyjny w Gdańsku

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Stefan Czerwiński

Tuženik: Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Gdańsku

Prethodna pitanja

1. Mogu li nacionalno tijelo ili nacionalni sud ocjenjivati klasifikaciju određenog davanja kao davanja koje se odnosi na određenu granu socijalne sigurnosti iz članka 3. Uredbe (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti, pri čemu je to davanje uključila država članica u izjavi koju je notificirala u skladu s člankom 9. navedene uredbe?
2. Je li davanje za slučaj starosti, u smislu članka 3. stavka 1. točke (d) Uredbe br. 883/2004, prijelazna mirovina koja proizlazi iz Zakona od 19. prosinca 2008. o prijelaznim mirovinama (Službeni list Republike Poljske iz 2015., poz. 965, kako je kasnije izmijenjen)?
3. Ako se načelo zbrajanja razdoblja osiguranja (članak 66. i uvodna izjava 33. Uredbe br. 883/2004) ne primjenjuje u slučaju prijelaznih mirovina, je li zaštitna funkcija u području socijalne sigurnosti, koja proizlazi iz članka 48. (a) Ugovora o funkcioniranju Europske unije, osigurana?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. listopada 2016. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) – MA.T.I. SUD SpA protiv Società Centostazioni SpA

(Predmet C-523/16)

(2017/C 022/07)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: MA.T.I. SUD SpA

Tuženik: Società Centostazioni SpA

Prethodna pitanja

1. Budući da države članice imaju mogućnost odrediti da se za postupak za uklanjanje nepravilnosti u natječajnoj dokumentaciji („*soccorso istruttorio*“) plaća naknada, protivni li se članak 38. stavak 2-bis Zakonodavne uredbe br. 163. iz 2006., u verziji koja je bila na snazi u vrijeme objave predmetnog poziva na nadmetanje [...], zakonodavstvu Unije jer je njime predviđeno plaćanje „*novčane kazne*“ u iznosu koji treba utvrditi javni naručitelj („*iznos koji ne može biti manji od 0,1 % ni viši od 1 % vrijednosti nabave i koji u svakom slučaju ne može biti viši od 50 000 eura te čije je plaćanje osigurano privremenim jamstvom*“), s obzirom na nerazmjerno visok i unaprijed određeni iznos kazne koji se ne može prilagoditi ovisno o konkretnoj situaciji koju treba urediti ili ozbiljnosti nepravilnosti koju se želi ispraviti?
2. Nasuprot tomu, povrjeđuje li taj isti članak 38. stavak 2-bis Zakonodavne uredbe br. 163. iz 2006. (također u verziji koja je bila na snazi u gore navedeno vrijeme) pravo Zajednice jer se činjenica da se za postupak za uklanjanje nepravilnosti u natječajnoj dokumentaciji („*soccorso istruttorio*“) plaća naknada može smatrati protivnom načelu što šireg otvaranja tržišta tržišnom natjecanju kojem odgovara navedeni institut, zbog čega su djelatnosti koje su u tom pogledu naložene odboru za javnu nabavu logična posljedica obveza koje su mu zakonom nametnute u javnom interesu radi ostvarivanja gore navedenog cilja?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. listopada 2016. uputio Najvyšší súd Slovenskej republiky
(Slovačka) – Volkswagen AG protiv Finančné riaditeľstvo SR**

(Predmet C-533/16)

(2017/C 022/08)

Jezik postupka: slovački

Sud koji je uputio zahtjev

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Volkswagen AG

Tuženik: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

Prethodna pitanja

1. Treba li Direktivu 2008/9⁽¹⁾ i pravo na povrat poreza tumačiti na način da je za ostvarenje prava na povrat PDV-a potrebno kumulativno ispuniti dva uvjeta:
 - i) isporuka robe ili usluga i
 - ii) obračun PDV-a u računu isporučitelja.Drugim riječima, je li moguće da porezni obveznik kojemu u računu nije obračunat PDV zatraži povrat poreza.
2. Je li u skladu s načelom proporcionalnosti ili porezne neutralnosti PDV-a da se rok za povrat poreza računa od trenutka u kojemu nisu bili ispunjeni svi materijalni uvjeti za ostvarenje prava na povrat poreza?
3. Treba li, s obzirom na načelo porezne neutralnosti, odredbe članka 167. i članka 178. točke (a) Direktive o PDV-u, u okolnostima poput onih u glavnom postupku i pod uvjetom da su ispunjeni drugi materijalni i postupovni uvjeti potrebni za ostvarenje prava na odbitak poreza, tumačiti na način da se one protive načinu postupanja poreznih tijela kojim se poreznom obvezniku ne priznaje pravo na povrat poreza zatražen unutar predviđenog roka u smislu direktive 2008/9 u slučaju kad mu je isporučitelj u računu obračunao porez i koji je potomji platio prije isteka prekluzivnog roka predviđenog nacionalnim pravom?